

empiriske eksempler vidner om en antropolog, der sætter udforskning af sociale relationer mellem mennesker imellem meget højt.

På trods af, at jeg har vanskeligt ved at finde de semiotiske analyser af den medicinske virkelighed (særligt kap. 4, der hedder „Semiotics and the Study of Medical Reality“), er det dejligt at blive præsenteret for et videnskabeligt arbejde, der er omhyggeligt med sine kildeangivelser. Derved får læseren mulighed for at eftersøge, om der nu også er belæg for de argumentationer, der føres, og de konklusioner, der fremsættes.

I forhold til et antropologisk publikum vil bogen være en velkommen introduktion til den medicinske antropologi. I forhold til et medicinsk publikum er det centrale hans argumentation for, at moralske og æstetiske forhold er tilstede i „rutine“ medicinsk praksis på samme måde som i andre former for helbredelse.

Helle Ploug Hansen

Ph.d. & mag.scient. i antropologi,
sygeplejerske.

Lektor ved Danmarks Sygeplejerskehøjskole
ved Aarhus Universitet

G. A. HARRISON (ed.): *Human Adaptation*. Biosocial Society Series No. 6. Oxford University Press 1993. 168 sider. ISBN 0-19-852281-9 hardback, pris £30.00.

Bogen, der består af fire kapitler forfattet af britiske antropologer: „Genetic Adaptation“, „Physiological Adaptation“, „Behavioral Adaptation“ og „Cultural Adaptation“, er mere forvirrende end oplysende.

Første kapitel (Malcolm T. Smith) er en lang opremsning af, hvad selektion og adaptation ikke er, og det fremgår, at populationer af Homo sapiens over hele kloden, i det store og hele er uhyre ens, bortset fra hudfarve og genetiske tilpasninger til områder med høj incidens af malaria. Det nævnes, at lys hudfarve (sparsom pigmentering) næppe er en tilpasning til bedre at kunne producere D-vitamin i tempererede områder, da selv eksponering til små mængder sollys er tilstrækkeligt til nødvendig D-vitamin syntese.

Smith citerer Darwin, der i 1874 (*The Descent of Man and Selection in Relation to Sex*) foreslog, at hudfarve kan være et udkomme af seksuel selektion og ikke en tilpas-

ning til det omgivende naturgivne miljø. En forklaring der stadig synes rimelig. Samme forklaring kunne sikkert udstrækkes til steatopygi (tænk på palæolitiske kvindestatuetter), hårfarve og øjenform, dette postulat vover Smith imidlertid ikke.

Andet og tredje kapitel (G. A. Harrison og R. I. M. Dunbar) er nærmest overflødige. Her står meget lidt, blandt andet at: „Det meste af menneskets udvikling foregik på tropiske savanner, fortrinsvis i Afrika...“. Dette er slet ikke givet. Det moderne menneskes udvikling foregik over langt større dele af kloden, en speciation i konkurrence med andre mennesketyper. Og hertil mere vrøvl: „Mennesker er blandt de længstlevende organismer, kun overgået i livslængde af relativt utypiske arter (sic) som egetræer og kæmpeskildpadder... Længelevende arter ville hurtigt uddø, hvis de ikke havde evnen til at lære nye tilpasninger hurtigt“.

I fjerde kapitel (Howard Murphy) forsøges en mere systematisk antropologisk analyse, men forsøget munder ud i en noget ukonstruktiv kritik af antropologer, der har arbejdet seriøst med klassiske økologiske problemstillinger, f.eks. Marvin Harris, E. E. Evans-Pritchard, Roy Rappaport og Marshall D. Sahlins. Af disse beskyldes Harris for at være reduktionistisk, og de andre for ikke at have fået hele den kulturelt-organisatoriske sammenhæng med i deres samfundsbeskrivelser. Mere givtigt havde det været, hvis Murphy havde forsøgt en syntese og videreførelse af disse forfatters arbejder. Sprogligt, og hvad angår disposition, er dette kapitel bogens svageste.

Nils Finn Munch-Petersen,
Gudhjem, Bornholm

THOMAS L. HASKELL & RICHARD F. TEICHGRAEBER III (eds.): *The Culture of the Market*. Historical Essays. Cambridge, New York & Melbourne: Cambridge University Press 1994. 524 sider, ill. ISBN 0-521-44468-3 hardcover, pris £35.00.

Kapitalistisk markedsøkonomi hører ikke blandt de klassiske antropologiske interessefelter. Det er jo „os“ og derfor det udelukkede andet i forbindelse med vore studier af det andet. Noget tyder på, at der er ved at vågne en antropologisk interesse for dette formodet velkendte, navnlig i forbindelse med Europa-